

meget alvorlig og uheldig for mange mennesker, især i ulandene. Og det, der også står tilbage, er, at der ikke findes én let løsning på situationen.

Centralt i fødevarerkrisen er det, at det både er et spørgsmål om udbud af og efterspørgsel efter fødevarer. På udbudssiden er det bl.a. dårlige vejrforhold, der har betydet dårlig høst i en række lande, korn- og oliefrølagre, der er blevet meget mindre, netop fordi høsten har været dårlig, og de høje energipriser har naturligvis også indflydelse på produktionsomkostningerne, hvilket jo så selvfølgelig igen fører til højere fødevarerpriser. Også på efterspørgselssiden er der over de seneste år sket ændringer. Især de hastigt voksende økonomier i Indien og Kina betyder, at efterspørgslen stiger, ganske enkelt fordi købekraften stiger, hvilket jo sådan helt isoleret set er glædeligt.

En fødevarerkrise, som den vi er vidne til lige nu, rammer først børn og gravide kvinder, men det er desværre også sådan, at situationen forværres, og at stabiliteten trues i nogle lande. Derfor støtter regeringen de internationale nødhjælpsaktører, og derfor har regeringen bl.a. allerede øget bidraget til verdensfødevarerprogrammet med 25 mio. kr. Det kommer oven i de 20 mio. kr., som blev bevilget tidligere på året i forbindelse med programmets ekstraordinære humanitære indsats.

Fødevarerkrisen er kompleks, og det kræver en langsigtet strategi at løse den. Men netop den langsigtede strategi med hensyn til ulandsbistand er Danmark verdensberømt for at være god til. Allerede nu indgår landbrugsudvikling i hjælpen i 11 af de 16 lande, som Danmark har programsamarbejde med, ligesom det indgår i et mindre omfang med visse lande, som vi ikke har et programsamarbejde med.

Desuden vil regeringen grundigt analysere implikationer for dansk ulandsbistand og på det grundlag fastlægge, hvad vi på lidt længere sigt kan gøre, for at ulandene kan udnytte fordelene ved prisstigningerne på fødevarer. Derudover er der i finansloven for 2008 afsat 50 mio. kr. til en ernæringsindsats med fokus på børn i Afrika.

På europæisk plan er kravet om braklægning midlertidigt ophørt i 2008, og vi presser fortsat på fra dansk side for at sikre øget frihandel gennem WTO, da det uden tvivl vil gavne ulandene.

Danmark er med andre ord en meget aktiv spiller både i EU og WTO, når det gælder om at imødegå den globale fødevarerkrise, ligesom den

danske regering allerede har taget en lang række flotte initiativer og dermed gør en ekstra indsats via hjemlige midler.

Jeg skal på den baggrund på vegne af Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til at arbejde for at:

- sikre et udviklingsvenligt resultat af forhandlingerne i Doharunden og fremme liberaliseringen af international handel med landbrugsvarer,
 - alle rige lande øger udviklingsbistanden til 0,7 pct. med fokus på fattigdomsorientering, herunder landbrugsudvikling, kvinder, klima og Afrika,
 - støtte internationale nødhjælpsaktører.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Kl. 13:38

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Regeringen opfordres til at arbejde for at:

- sikre et udviklingsvenligt resultat af forhandlingerne i Doharunden og fremme liberaliseringen af international handel med landbrugsvarer,
 - alle rige lande øger udviklingsbistanden til 0,7 pct. med fokus på fattigdomsorientering, herunder landbrugsudvikling, kvinder, klima og Afrika,
 - støtte internationale nødhjælpsaktører.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i det videre arbejde.

Så er der ønsker om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Steen Gade.

Kl. 13:39

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt sige til fru Inger Støjberg, at man jo ikke bliver en meget aktiv spiller eller laver en flot indsats, fordi man siger fra talerstolen, at det er en flot indsats, og at man er en meget aktiv spiller.

Jeg vil spørge fru Inger Støjberg, om forslaget til vedtagelse om afslutning af Doharunden, om øget bistand, om at leve op til 1992-målsætningen på 0,7 pct. – 1992, det er 15 år siden – og om at støtte nødhjælp ikke kunne være vedtaget på